

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: a) **Náhon s.r.o.**, IČO 04461070
sídlem Lidická 700/19, 602 00 Brno

b) **Development Trade s.r.o.**, IČO 04854799
sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha
oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Zlínský kraj**
sídlem Zarámí 4463, 762 34 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 30. 5. 2019, č. j. 35275-14/2019-640000-61,

takto:

- I. Řízení o žalobě žalobce b) **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobce b).
- III. Žalobci b) **se** z účtu Krajského soudu v Brně **vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta.

- IV. Žaloba žalobce a) **se zamítá**.
- V. Žalobce a) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- VI. V řízení o žalobě žalobce a) se žalovanému **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím ředitel žalovaného rozhodl podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“) o námitkách žalobce a) podaných proti uloženému opatření o zadržení věci specifikovaných v úředním záznamu o zadržení věci ze dne 7. 5. 2019, č. j. 35275-2/2019-640000-61, a v úředním záznamu o vydání věci ze dne 7. 5. 2019, č. j. 35275-3/2019-640000-61, přičemž tyto námitky byly zamítnuty.
2. Ředitel žalovaného v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že na základě skutečností zjištěných v průběhu kontrolních úkonů na místě kontroly zahájené dne 7. 5. 2019 v provozovně označené názvem „Hospoda u Marka“ pojal důvodné podezření, že žalobce a) provozuje hazardní hru bez povolení, tzn. nelegálně, na základě tohoto zjištění kontrolující přistoupili k zadržení technického zařízení Pegasus (dále též „THZ“). Celní úřad oznámil opatření o zadržení věci ústně povinné osobě (paní Y. H.), která mohla se zadrženou věcí disponovat. Celní úřad rovněž stanovil, že zadržená věc se uskladní mimo dosah dozorované osoby v prostorách Celní správy České republiky. Povinná osoba, která měla věc v době zadržení u sebe, zadrženou věc vydala po telefonické konzultaci s vedoucím (panem Ch.. O zadržení a odnětí věci byl sepsán úřední záznam, jehož stejnopis byl předán osobě povinné na místě kontroly. Žalovaný uvedl, že s ohledem na to, že k předmětnému THZ nebylo předloženo žádné povolení k provozování hazardní hry, byl pro naplnění pojmu provozování hazardní hry rozhodující faktický stav, tj. kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku (viz § 5 zákona o hazardních hrách). S ohledem na kontrolní zjištění žalovaný uzavřel, že v době realizace opatření o zadržení věci bylo dáno důvodné podezření, že je to právě žalobce a), kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry, tedy že tuto hazardní hru nelegálně provozuje. Pracovníci celního úřadu tedy postupovali zcela v souladu s povinností stanovenou v § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. K realizaci opatření o zadržení věci není třeba postavit najisto, že určitá osoba skutečně nelegálně provozuje hazardní hru, neboť k tomu stačí pouhé důvodné podezření, které je v tomto případě dáno. To, zda dozorovaná osoba skutečně nelegálně provozovala prostřednictvím zadrženého THZ hazardní hru bez povolení, bude projednáváno až v navazujícím správním přestupkovém řízení. K námitce, že zařízení Pegasus nepracuje na principu náhody ani částečně, žalovaný uvedl, že pracovníci celního úřadu vycházeli při realizaci zadržení z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, kdy hra je hazardní hrou při naplnění tří kumulativních podmínek zároveň, a to 1. musí jít o hru, do níž sázející vložil sázku, 2. návratnost sázky se nezaručuje, 3. o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V průběhu kontroly dospěla hlídka k odůvodněnému závěru, že u THZ jsou naplněny všechny podmínky této legální definice. Hra se nespustí bez vložení sázky, není zaručená návratnost vložené sázky, a o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda či neznámá okolnost. Prvek náhody je podle žalovaného obsažen v tom, že výše „výhry“, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně vygenerovaném

procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn stanovených na základě náhody. Žalovaný pro úplnost zopakoval, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě a jejím doplnění

3. Ve včas podané žalobě (resp. v části žaloby, která byla usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2019, č. j. 29 A 105/2019-100, vyloučena k samostatnému projednání), žalobci navrhli soudu, aby rozhodnutí ředitele žalovaného zrušil a aby žalovanému uložil povinnost nahradit žalobcům náklady řízení.
4. Žalobci předně uvedli, že žalobce a) byl žalovaným v úředním záznamu o zadržení a odnětí věci označen jako kontrolovaná osoba, u níž má žalovaný podezření, že údajně provozuje hazardní hru bez povolení. Žalobce b) je osobou, která má od žalobce a) pronajatý prostor pro provozování technických zařízení se soutěží Pegasus, a je subjektem, který tuto soutěž provozuje. K tomu žalobci k důkazu navrhli nájemní smlouvu uzavřenou mezi žalobci se zákresem pronajatého místa. Obsluhu zařízení si žalobce b) zajišťuje osobami v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce. Žalovaný se žalobcem b) v předmětné věci nijak nekomunikoval.
5. Žalobci měli za to, že rozhodnutí ředitele žalovaného o zamítnutí námitek žalobce a) je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a absentují zde důvody pro rozhodnutí, jak bylo vydáno, a zejména skutkový stav, který je popsán v protokolu o kontrole, je v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného.
6. K otázce přípustnosti žaloby žalobci poukázali na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60 (tento rozsudek, stejně všechna dále uvedená rozhodnutí správních soudů, je dostupný na www.nssoud.cz), z jehož závěrů vyplývá, že žaloba proti rozhodnutí ředitele celního úřadu podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je přípustná.
7. Žalobci namítali, že v případě soutěže Pegasus se jedná koncepčně o zcela novou soutěž, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsaných i žalovaným v protokolu o kontrole se evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře; chybí tak důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách.
8. Prvotní vadou způsobující nezákonnost zásahu je podle žalobců skutečnost, že celní správa v úředním záznamu o zadržení věci neuvádí, v čem má spočívat onen náhodný princip v soutěži a z čeho vyplývá. Žalobci mají za to, že při zadržení věci musí celní úřad podrobně zdůvodnit a objasnit, čem spočívá důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, což se nestalo. Ze strany žalovaného podle nich nedošlo ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu je nesmyslný. Celní úřad podle žalobců neučinil žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně v dostatečném rozsahu

ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry atd.

9. Žalobci měli také za to, že zdůvodnění náhody v soutěži v napadeném rozhodnutí je zcela nepravdivé, neodpovídá skutečnému stavu věci, tento závěr je v rozporu s charakteristikou soutěže, jak ji žalovaný následně popsal v protokolu o kontrole (str. 4). V protokolu o kontrole je mimo jiné uvedeno, že hráč má před zahájením hry i kdykoliv v jejím průběhu možnost náhledu na průběh soutěže, a to prostřednictvím hry Tetrix (hráči se zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane – buď Tetrix odměna, nebo Pegasus banka a její výše). Celní úřad uvedl, že soutěžící má možnost nahlédnout na následující hodnotu, případně hodnoty všech následujících kol a následně se může rozhodnout, zda souhlasí s těmito hodnotami a provede hru, nebo nikoliv. Celní úřad tak na jedné straně uvádí, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, na to, jaké hodnoty a v jaké výši může v jednotlivých kolech získat, a na druhé straně v závěrečném hodnocení nesmyslně uvede, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v čemž spočívá náhoda v soutěži. Podle názoru žalobců si žalovaný své závěry o přítomnosti náhody v soutěži sám popřel skutkovými zjištěními, které zjistil v průběhu kontroly. Žalovaný tedy nemohl mít dne 7. 5. 2019 důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení se soutěží Pegasus zadržet.
10. Podle názoru žalobců byla pro posouzení soutěže Pegasus podstatná pravidla soutěže, jejichž obsah pracovníci žalovaného zřejmě nečetli a rovnou odsouhlasili, že jsou s nimi seznámeni.
11. Žalobci zdůrazňovali, že na rozdíl od jiných soutěží, u kterých se má jednat o nelegální hazard, u soutěže Pegasus existuje možnost náhledu na celý průběh hry v dovednostní části hry Tetrix, jak vyplývá i z obsahu protokolu o kontrole. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Je 6 jediných možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru Kredit plus Banka. O výši celkové odměny si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, kdo určuje, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, kdo si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru. Výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech. Teprve po zjištění všech možností, kolik ve které Vizualizaci a ve kterém kole může získat a spočítání si šesti jediných možných a herním plánem garantovaných výsledků se soutěžící rozhodne nikoli pro vstup do soutěže, ale pro pokračování v soutěži. Soutěžící si nakombinováním náhledu na průběh celé hry a jednotlivé Vizualizace a kombinací 96 možných sekvencí předem definovaných odměn sám stanoví výši výhry v soutěži, o jakou bude hrát. V soutěži nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící má k dispozici v každé Vizualizaci v dovednostní části hry Tetrix aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu/aktuální výše ceny za nákup, kterou si zvolí. Náhled je zcela zdarma a po odehrání Tetrix hry se soutěžící rozhodne, kterou Vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoli finanční částky. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válkách v jednotlivých kolech. Toto žalovaný zcela záměrně nezjistil ignorováním náhledu na průběh hry.

12. Žalobci namítali, že soutěžící ví přesně např. 20 kol předem v jednotlivých Vizualizacích, ve kterých kolech získá body do vědomostní části Pegasus soutěže, a jaké bude postavení symbolů na válcích, pro soutěžícího tedy není získání bodů do vědomostní části Pegasus žádnou neznámou skutečností nebo náhodou, protože soutěžící ví přesně předem, ve kterých kolech tuto odměnu v podobě bodů do Pegasus soutěže získá. Soutěžícímu je současně předem známo, ve kterých kolech získá přímou Tetrix odměnu a v jaké výši, včetně toho, jaké se mu zobrazí symboly na válcích. Pro soutěžícího tedy není získání přímé Tetrix odměny připsané do kreditu žádnou neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře, protože soutěžící ví přesně předem, ve kterých kolech tuto přímou Tetrix odměnu získá, v jaké výši a jak mu ji zobrazí symboly. Z uvedeného je podle názoru žalobců zřejmé, že závěry celního úřadu o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jakou získá Tetrix odměnu atd., jsou zcela liché. Soutěžícímu je rovněž předem známo, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole a soutěžící tedy ví dopředu např. 20 kol v každé Vizualizaci, jaké bude postavení symbolů, a toto pro něj není neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře. Soutěžící ví předem, jakou částku přesně získá v přímých Tetrix odměnách a jaký bude přesně stav jeho Kreditu po těchto např. 20 kolech, a jakou bude mít částku v Pegasus bance – vědomostní části soutěže, a kolik tedy může celkem ve hře získat do Kreditu podle toho, jak bude úspěšný ve vědomostní soutěži. Soutěžící tedy ví předem celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik může ve hře vyhrát (podle úspěchu v Pegasus bance na úrovni 1 až 5), jediné, co nezná, jsou logicky otázky v Pegasus bance, jaké bude muset zodpovědět. Podle žalobců je tedy zřejmé, že v průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách.
13. Žalobci zdůraznili, že každá Vizualizace nabízí jiný poměr přímých Tetrix odměn a Pegasus odměn a v rámci Tetrix hry tedy soutěžící zjistí, která Vizualizace mu nabídne pro něj nejvýhodnější poměr Tetrix a Pegasus odměn. Poté, co si soutěžící vytvoří náhled např. na 5 nebo 10 kol v jedné nebo více Vizualizacích, se rozhodne, zda a kterou Vizualizaci odehraje či nikoliv, případně kolik kol z ní, a přemění tak peníze na Tetrix odměny a Pegasus odměny, jak se dozvěděl předem. Stejně tak se soutěžící může po náhledu rozhodnout hru ukončit, neodehrát žádné kolo a nechat si vrátit všechny vložené peníze. Soutěžící má možnost v každém okamžiku hry přejít do Tetrix hry pro vytvoření náhledu na hru v jednotlivých Vizualizacích, záleží jen na jeho rozhodnutí.
14. Žalobci namítali, že na rozdíl od „kvízomatů“, jimiž se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018 nemá u soutěže Pegasus soutěžící náhled pouze na jedno kolo předem, ale má náhled na celý průběh soutěže, včetně postavení symbolů na válcích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola. Soutěžící tedy vždy ví předem, s jakou částkou může skončit, když uspěje i ve vědomostní části hry.
15. Žalobci trvali na tom, že výhra nebo prohra v soutěži je pouze otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může v soutěži získat. O úspěchu a jeho výši tedy nerozhoduje žádná neznámá skutečnost ani náhoda, a to ani částečně. Závěry žalovaného o přítomnosti

náhody v soutěži jsou tedy jednoznačně nesprávné a celní správa evidentně nemá u soutěže Pegasus zjištěny a podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách.

16. Podle žalobců je nepodstatné, že na získání Tetrix odměny nemusí soutěžící vynaložit žádnou vědomost, neboť soutěžící ví předem, ve kterých kolech v té které Vizualizaci tuto přímou odměnu získá, v jaké výši a jak budou postavené symboly na válcích. Stejně tak je podle názoru žalobců nesmyslný závěr, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a proto pro něj bude získání přímých Tetrix odměn neznámou skutečností nebo náhodou, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit, ale o rozhodnutí samotného soutěžícího, že informaci o průběhu celé soutěže nechce. Žalobci odkazují na pravidla hry přiložená k žalobě, principy soutěže Pegasus a znalecký posudek, který si žalobce b) nechal zpracovat ve zkušebním znaleckém ústavu Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině, dle jehož závěrů je u soutěže náhoda nebo neznámá skutečnost vyloučena.
17. Žalobci namítali, že zadržením zařízení se soutěží Pegasus žalovaný zasáhl nezákonným způsobem do podnikání žalobce b), který nepotřebuje k provozu soutěže žádné povolení k provozu hazardní hry, neboť se o hazardní hru evidentně nejedná, neboť není z pohledu soutěžícího přítomna ani částečně náhoda nebo předem neznámá okolnost rozhodující o výhře či prohře.
18. Žalobci navrhli jako důkaz k prokázání svých tvrzení provedení důkazu v podobě protokolu o kontrole žalovaného z jiné věci vedený pod č. j. 15951-11/2019-640000-61, videozáznamu z kontrolního nákupu žalovaného ve věci sp. zn. 15951/2019-640000-61, a znaleckého posudku č. 06/2019/ČR Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

19. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl k námitce, že kontrolovanou osobou a provozovatelem technického zařízení Pegasus měl být ustanoven žalobce b), že tato argumentace byla žalovaným vypořádána již v rozhodnutí o námitkách proti zadržení věci. Jeho závěry jsou přitom plně v souladu s rozhodovací praxí soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016-72). Žalobcem navrhované důkazní prostředky (soukromoprávní smlouvy) proto žalovaný považuje za irelevantní.
20. K námitce, že hru Pegasus nelze podřadit pod režim zákona o hazardních hrách, žalovaný předně zdůraznil, že smyslem postupu žalovaného nebylo postavit najisto, že TZ Pegasus není hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení, neboť o této otázce bude celním úřadem rozhodováno až v rámci navazujícího správního řízení. Není praktické, účelné ani reálné přesouvat složité dokazování a právní argumentaci na toto dokazování navazující již do fáze kontrolního řízení. Takový požadavek je dle žalovaného nutno odmítnout jako absurdní, neboť by tím bylo provádění kontrol (včetně postupu podle § 121 zákona o hazardních hrách) fakticky znemožněno. Aby bylo možné dosáhnout efektivní a účelné kontroly, zákonodárce stanovil, že k zadržení věci postačuje „pouhé“ důvodné podezření, které v tomto případě bylo založeno. Žalovaný nesouhlasí s námitkou, že celní úřad neučinil žádné kroky, aby si ověřil principy hry provozované prostřednictvím TZ Pegasus, kdy ostatně základní principy hry byly ověřeny provedením kontrolního nákupu na předmětném TZ, o čemž byl rovněž pořízen videozáznam.

Žalovaný netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobci uváděným způsobem, žalobci však těmto principům přiřkládají odlišný právní význam, zatímco žalovaný má za to, že na jejich základě bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardních her, kterým je nutno se zabývat v dalším řízení. Žalovaný uvedl, že na základě žalobci tvrzených (a žalovaným zjištěných) principů hry a také v souvislosti s jinými typy „kvízomatů“ kontrolující dospěli k podezření, že by se i v tomto případě mohlo jednat o nelegální provozování hazardních her. S ohledem na kontrolní zjištění a průběh i jiných kontrol provozování „kvízomatů“ považuje žalovaný toto podezření za více než důvodné a i nadále je toho názoru, že byl jeho postup zákonný. Jakým způsobem pak budou zjištěné poznatky vyhodnoceny po právní stránce v dikci zákona o hazardních hrách (tedy mj. i problematika náhledů na jednotlivá kola v rámci hry Tetrix, která jsou proměnlivá mj. v závislosti na výši zvolené sázky, a jejich případný vliv na prvek náhody) je pak otázkou, která bude řešena až v navazujícím správním řízení. I kdyby se snad v přestupkovém řízení nepodařilo potrestat konkrétního pachatele za přestupek spočívající v nelegálním provozování hazardních her, nutně by to neznamenal, že postup kontrolujících při zadržení věci byl nezákonný. Žalovaný zdůraznil, že právní posouzení prvku náhody včetně dokazování je až předmětem přestupkového řízení, žalobní námitky týkající se těchto otázek tak nemohou být řešeny v tomto soudním řízení. Žalobci budou mít možnost předmětné námitky uplatnit ve správním přestupkovém řízení, popř. v žalobě proti rozhodnutí celního úřadu o přestupku. Z uvedených důvodů se žalovaný k předmětným námitkám, včetně důkazu znaleckým posudkem, nevyjádřil.

IV. Ústní jednání

21. Při ústním jednání konaném dne 24. 11. 2021 žalovaný navázal na své rozhodnutí a na obsah vyjádření k žalobě. Zdůraznil, že jeho závěry potvrzuje např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 As 120/2021-75, dle kterého je vědomostní prvek ve hře zcela marginální, k čemuž vede i časová náročnost hry Tetrix, kterou hráči zpravidla nevyužijí.
22. Žalobci se ústního jednání nezúčastnili.

V. Posouzení věci soudem

23. Soud v první řadě poznamenává, že dne 22. 11. 2021 obdržel podání, jímž právní zástupce žalobců sdělil, že žalobce b) bere žalobu v celém rozsahu zpět.
24. Žalobce může vzít svoji žalobu zpět, dokud o ní soud nerozhodl. Soud řízení usnesením zastaví, vzal-li žalobce svoji žalobu zpět [§ 37 odst. 4 a § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
25. Vzhledem k tomu, že o projevu vůle žalobce b) ze dne 22. 11. 2021, jímž byla žaloba vzata zpět, nejsou pochybnosti, a soud je jím vázán, soud řízení o žalobě **žalobce b) zastavil**.
26. Ve vztahu k **žalobci a)** soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného (resp. jeho ředitele), včetně postupu žalovaného předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. Podle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona (k přípustnosti žaloby proti typově stejným

rozhodnutím viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60).

28. Předně je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li v době prováděné kontroly důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry, zatímco otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.
29. Jak vyplývá z důvodové zprávy k citovanému ustanovení, institut zadržení věci, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách, má představovat neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potenciálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy není třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, která měla věc v době zadržení u sebe. K tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno formální rozhodnutí.
30. Z uvedených důvodů není možné, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) bylo prováděno složité dokazování za účelem, aby bylo postaveno najisto, že soutěž provozovaná na předmětném zařízení je hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení. Takový požadavek je třeba odmítnout jako absurdní, neboť tímto by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy „pouhé“ důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.
31. Co se týče tvrzení žalobce, že kontrolovanou osobou a provozovatelem technického zařízení měl být žalobce b), tedy společnost Development Trade s.r.o., který má se žalobcem a) uzavřenou smlouvu o nájmu, lze odkázat na str. 3 až 5 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný touto otázkou relativně podrobně zabýval. Jak žalovaný uvedl, pro naplnění pojmu provozování hazardní hry byl v daném případě rozhodující faktický stav, tj. kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména přijímání sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry (§ 5 zákona o hazardních hrách). Žalovaný správně považoval za podstatné, že předmětné zařízení bylo umístěno v provozovně žalobce a), zaměstnankyně žalobce a) na TŽH dohlíží v rámci své pracovní činnosti, žalobce a) řeší prostřednictvím svých zaměstnanců vyplácení výher a má na starost také zabezpečení jejich provozuschopnosti. S ohledem na kontrolní zjištění tedy bylo dáno důvodné podezření, že je to právě žalobce a), kdo vykonává činnost spočívající v uskutečňování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Zda byl žalobce a) skutečně osobou, která nelegálně provozuje hazardní hru, není třeba v této fázi postavit najisto, neboť k tomu stačilo pouhé důvodné podezření. Z uvedených důvodů tedy žalovaný nepochybil, pokud za dozorovanou osobu, u níž vzniklo důvodné podezření z nelegálního provozování hazardní hry, považoval žalobce a).

32. Pokud žalobce a) namítal, že celní úřad neučinil žádné kroky k ověření principu hry provozované prostřednictvím zadrženého zařízení Pegasus, ani této argumentaci soud nepřisvědčil. Základní principy hry byly popsán v napadeném rozhodnutí (na str. 5 až 6), ze kterého mimo jiné vyplývá, že v průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty „Pegasus banka“, která je proměnlivá. Může být dána hodnotou „Tetrix odměny“, jejíž výše je závislá na náhodně vygenerovaném procesu. Jak vyplynulo ze záznamů o kontrolních nákupech, hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, ani jak často a v jaké výši. Neznámou okolností, která má vliv na výsledek hry, je tak právě „Tetrix odměna“ stanovená na základě náhody – hráči neznámému algoritmu výpočtu. Na výše uvedeném nic nemění ani možnost náhledu prostřednictvím hry Tetrix, jelikož hru na TZ lze hrát nezávisle na hře Tetrix, a náhledy jsou navíc závislé na nastavených parametrech, při jejichž změně se mění i průběh hry. Princip hry popsáný v napadeném rozhodnutí se v zásadě nijak neodlišuje od principu hry popsáného žalobcem v žalobě. Žalovaný tedy netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobcem tvrzeným způsobem.
33. Spornou mezi žalobcem a) a žalovaným je především otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. Žalobce v námitkách proti opatření o zadržení věci i v žalobě namítal, že soutěž Pegasus je strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře. Žalobce trvá na tom, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze soutěžící určuje, kolik v soutěži získá. Závěry žalovaného o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jako získá Tetrix odměnu, považuje žalobce za zcela liché.
34. Žalovaný se otázkou založení důvodného podezření na nelegální provozování hazardních her zabýval na str. 5 až 6 napadeného rozhodnutí. Předně zdůraznil, že pro posouzení, že došlo k porušení zákona o hazardních hrách, je rozhodující skutkový stav v době realizace zadržení zařízení, tj. v době kontroly, která proběhla v provozovně žalobce dne 7. 5. 2019. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pracovníci celního úřadu vycházeli při realizaci zadržení THZ z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, kdy hra je hazardní hrou při naplnění tří kumulativních podmínek (1. musí jít o hru, do níž sázející vloží sázku, 2. návratnost sázky se nezaručuje, 3. o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost). V průběhu kontroly pracovníci žalovaného provedli kontrolní nákup, na základě kterého dospěli k odůvodněnému závěru, že u THZ jsou naplněny všechny podmínky legální definice hazardní hry dle § 3 zákona o hazardních hrách. K podmínce, že o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo neznámá skutečnost, žalovaný uvedl, že prvek náhody je obsažen v tom, že výše výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši.
35. Vzhledem k tomu, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odehrát potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry, nelze tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v této části je tedy závěr žalovaného skutečně nesprávný. Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech,

kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

36. Jinými slovy tak soud konstatuje, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobci hovoří, (přínejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. O tom, že taková možnost tu pro soutěžícího je (tedy přejít bez dalšího „na válce“), se soud přesvědčil např. z videozáznamu o kontrolním nákupu, který je součástí správního spisu (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz odstavec 22 až 25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).
37. V souvislosti s posouzením naplnění podmínek definice hazardní hry lze odkázat na rozšířené stanovisko Ministerstva financí – Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi, k tzv. kvízomatům (dostupné na <https://www.mfcr.cz/cs/soukromy-sektor/hazardni-hry/archiv-zakon-c-202-1990-sb/stanoviska/sdeleni-ministerstva-financi-k-tzv-kvizo-16525>), které se vztahovalo k předchozí právní úpravě (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách). S tímto rozšířeným stanoviskem se lze ztotožnit zejména v tom, že *„jediným objektivním přístupem, jak posuzovat náhodu, je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Náhoda se neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují individuální posouzení.“*
38. V daném případě lze s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti celní správy o existenci jiných typů „kvízomatů“, které jsou považovány za hazardní hry a které z pohledu soutěžícího fungují na podobném principu, považovat podezření, že by se mohlo jednat o nelegální provozování hazardní hry, jednoznačně za důvodné. To k zadržení věci v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách stačilo, žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem.
39. Otázka, zda podezření celní správy bude následně potvrzeno nebo vyvráceno, bude věcně a autoritativně řešena v případném následném správním řízení o přestupku. „Skutečné“ a detailní právní posouzení existence prvku náhody včetně dokazování tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž bude mít žalobce možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování (např. znalecký posudek, pravidla hry), na což v rámci kontrolního řízení (ani v rámci tohoto soudního přezkumu) nebyl s ohledem na charakter řízení významnější prostor. Soud tedy zdůrazňuje, že nyní věc posuzoval z hlediska onoho „důvodného podezření“ dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž nepředjímá, zda ve věci byl skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek dle zákona o hazardních hrách.
40. Soud nepřisvědčil ani námitce, že v úředních záznamech o zadržení věci a o vydání věci absentuje zdůvodnění, v čem spočívá prvek náhody. Oba úřední záznamy obsahují všechny zákonné náležitosti vyplývající z § 121 zákona o hazardních hrách (důvod zadržení –

existence důvodného podezření, že došlo k porušování zákona tím, že kontrolovaná osoba provozovala hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, popis zadržené věci a jejich množství), přičemž stejnopisy úředních záznamů byly doručovány dozorované osobě. S ohledem na charakter institutu zadržení věci jako efektivního nástroje, kdy není vydáváno formální rozhodnutí, ale jen úřední záznam, není prostor k tomu, aby dozorový orgán podrobně zdůvodňoval, v čem spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci. K tomu slouží rozhodnutí o námitkách, kde se žalovaný k této otázce dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil.

41. Soud závěrem dodává, že žalobce b) uplatnil totožnou žalobní argumentaci i v dalších v žalobách proti rozhodnutí žalovaného o námitkách podaných proti uloženému opatření o zadržení věci - konkrétně také zařízení Pegasus (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87, „potvrzený“ rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019-63), proto nynější rozhodnutí není pro žalobce ničím překvapivé.
42. Soud také dodává, že k obdobné problematice se aktuálně vyslovil Nejvyšší správní soud v již vzpomínaném rozsudku ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 As 120/2021-75. Ten se týkal již fáze rozhodování o přestupku dle zákona o hazardních hrách (kdy tedy již muselo být silněji postaveno najisto, o jaký typ hry se jedná). V daném rozsudku Nejvyšší správní soud v bodě [50] uvedl: *„S ohledem na výše uvedené považuje Nejvyšší správní soud za správný názor, že těžištěm hry Pegasus je fáze vizualizace, která svým vzhledem i chováním výrazně připomíná klasické výherní automaty. Hru Pegasus je sice možné hrát i ne hazardním způsobem, nicméně tento způsob je extrémně časově náročný, přičemž u něj není zaručena žádná výhra. Pegasus banka přitom rovněž z hlediska své koncepce a náročnosti nepředstavuje samostatně hráčsky zajímavou součást hry, a je tedy spíše jen doplňkem hry Pegasus. Hazardní způsob hry přitom na zařízeních Pegasus není jen možný, nýbrž s ohledem na výše uvedené je nutné mít za to, že jde o způsob nejpřirozenější, a tedy velmi pravděpodobně volený naprostou většinou hráčů. Hru Pegasus je tedy nutné považovat za hazardní hru ve smyslu zákona o hazardních hrách.“* I v dalších částech tohoto rozsudku se Nejvyšší správní soud podrobně vyslovuje k hazardnímu charakteru posuzované hry, a to i v návaznosti na předcházející judikaturu. Názor správních soudů na předmětnou problematiku tak lze považovat za ustálený.
43. K důkazů provedenému v rámci ústního jednání pak soud dodává, že předmětný znalecký posudek časově následuje až po zadržení věci a také po vydání nyní napadeného rozhodnutí. Žalovaný jej tak v rozhodnou dobu, k níž soud přezkoumává zákonnost jeho rozhodnutí (viz § 75 odst. 1 s. ř. s.), ani neměl k dispozici. Také proto tento znalecký posudek nemohl účinně zpochybnit soudem akceptovaný závěr o existenci opakovaně zmiňovaného „důvodného podezření“. K tomu, že u daného posudku *„mnohá z jeho východisek jsou značně pochybná“* viz bod [60] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 As 120/2021-75. Konečně soud dodává, že pro nadbytečnost neprováděl navržené důkazy v podobě videozáznamu z kontrolního nákupu Celního úřadu pro Zlínský kraj v obdobné věci sp. zn. 1591/2019-640000-61 a v podobě kontrolního protokolu v téže věci. I žalovaný totiž při jednání konstatoval, že považuje za nesporné to, co mělo z těchto důkazů vyplynout, tedy že hráč má možnost náhledu na budoucí vývoj hry, a že je tím do jisté míry vyloučen prvek náhody. To je pak zcela v linii ostatních podkladů, kterými se soud v tomto směru již zabýval, a které vyhodnotil z pohledu posouzení věci za nezpůsobilé přispět k důvodnosti žaloby. Pouze na okraj pak soud poznamenává, že týmiž důkazy se v souvisejících věcech, v případě žalobců zastoupených

týmž právním zástupcem již v minulosti zabýval (prováděl je) a dospěl k závěru, že nesvědčí důvodnosti žaloby (viz např. již zmíněný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87, na který navazoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019-63).

VI. Závěr a náklady řízení

44. Na základě výše uvedeného soud řízení o žalobě žalobce b) zastavil [§ 47 písm. a) s. ř. s.] a žalobu ve vztahu k žalobci a) zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
45. Vzhledem k tomu, že řízení o žalobě žalobce b) bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce b) v rámci řízení zaplatil soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Vzhledem k tomu soud výrokem III. tohoto usnesení rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o částku 1 000 Kč žalobci.
46. O náhradě nákladů řízení o žalobě žalobce a) soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce a) ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (žalovaný náhradu těchto nákladů ani nepožadoval).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. listopadu 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu